

I JUNI 1923.

AFLEVERING 2.

NADruk VERBODEN.

Opgericht door E. HEIMANS, J. JASPERS Jr. en Dr. JAC. P. THIJSSE.

REDACTIE:

J. HEIMANS, AMSTERDAM.

Dr. JAC. P. THIJSSE, BLOEMENDAAL

ADRES DER REDACTIE:

Dr. JAC. P. THIJSSE, BLOEMENDAAL.

UITGAVE VAN:

W. VERSLUYS TE AMSTERDAM.

ADMINISTRATIE:

2e OOSTERPARKSTRAAT 223, AMSTERDAM.

PRIJS PER JAAR f 6.50.

DE SINT PIETERSBERG.

HET Natuur- en Geneeskundig Congres heeft een motie aangenomen, waarbij aan de Gemeente Maastricht en de Vereeniging tot Behoud van Natuurmonumenten verzocht wordt, middelen te beramen en maatregelen te nemen tot het behoud van den Sint Pietersberg. Deze zaak is plotseling van dringenden aard geworden, nu de exploitatie van het gesteente van den berg een heel ander karakter heeft gekregen. De steengroeven van voorheen schaadden den berg niet, droegen er zelfs toe bij om zijn natuurhistorische beteekenis te vergrooten door het aan den dag brengen van fossielen, door het verbeterd inzicht in den bouw van den berg, die daardoor al sinds eeuwen een eereplaats innam in de geologie van Nederland. De schilderachtige rijk begroeide hellingen, de vruchtbare bergrug zelve, bleven onaangetast en vormden niet alleen een genoeglijke en indrukwekkende wandelplaats voor landgenoot en vreemdeling, maar leverden ook een rijke bron van genot en leering voor natuurvrienden en geleerden. Trouwens het schoolkind zelf leerde zich al vroeg er in verheugen, dat wij een Sint Pietersberg hebben.

Thans dreigt dat alles verloren te gaan. De berg wordt gewoonweg afgegraven,

van boven af, nu onbegrijpelijkerwijze de goedkeuring is verleend tot zoogenaamden dagbouw. Het is de vraag, of het kwaad nog te keeren of te beperken is, maar in ieder geval hopen wij, dat de Gemeente Maastricht en de Vereeniging tot Behoud van Natuurmonumenten er een eerezaak van zullen maken. Daar is zooveel te doen geweest over het behoud van Zuid-Limburg in staatkundigen zin, laat ons nu ook alle krachten inspannen, om het te behouden in materieelen zin. Wij hebben gemeend, deze aflevering van De Levende Natuur te moeten wijden aan de goede zaak en het leek ons het best, in de allereerste plaats hier nog eens te doen afdrukken wat mijn onvergetelijke vriend E. Heimans tien jaren geleden schreef in den Groenen Amsterdammer. Hij schreef destijds voor de lezers van dat Weekblad, onze middelsoort-beschaafde menschen en geeft zoo het zuiverst uitdrukking aan de beteekenis van den berg voor de Nederlanders, die willen reizen en die natuurschoon willen genieten in zijn rijksten vorm. Indien hij nog leefde, hoe zou hij zich nu weren! Zuid-Limburg was zijn lievelingsoord en ik zelf, ofschoon Maastrichtenaar, had het hem gaarne afgestaan, omdat ik toch mijn handen vol had aan de Waddeneilanden, mijn tweede tehuis. Limburgs rijkdom was vóór Heimans ook wel bekend, maar wij mogen toch gerust zeggen, dat hij een breede schaar van jongeren den weg daarheen gewezen heeft, en het zijn dan ook eenigen van hen, die in deze zelfde aflevering getuigen, welk een schat de Sint Pietersberg voor hen en voor ons allen is. Laat, wie kan, ook hier met hen zijn stem verheffen.

Waarlijk, de tijd dringt. Thans is het de Sint Pietersberg, die ons roept, straks komen andere deelen van Zuid-Limburg, die wij moeten weten te sparen, opdat ons volk de kans behoude, om zich te verheffen aan de beschouwing van ons rijke natuurleven. Het kan en moet. Als de Vereeniging tot Behoud van Natuurmonumenten maar sterk genoeg is, kan zij alles helpen behouden, wat redelijkerwijs in ons land behouden moet worden. Het komt nu weer op een krachtproef aan.

In het eerste jaar van haar bestaan kon zij reeds het Naardermeer aankoopten. Later volgden Leuvenum en Hagenau, Oisterwijk en Korenburgerveen en nog zoo vele „kleinere” natuurmonumenten. Ook wist zij door haar invloed nog heel wat meer te behouden. Daarom moet zij nu ook slagen in haar pogingen voor den Sint Pietersberg. Maar dan behoort ook ieder, die het behoud van den berg wenscht, de Vereeniging te sterken en te steunen, die nu nog geen zeven duizend leden telt. Op de onlangs gehouden Algemeene Vergadering heb ik mij daarover bitter beklagd. Zal de Vereeniging haar taak naar behooren vervullen, dan behoort zij tienmaal meer leden te hebben en dat is zeer goed mogelijk, want er zijn toch wel zeventig-duizend Nederlanders, die wenschen te wonen in een waarlijk schoon land.

De meeste onzer lezers zijn al wel reeds lid van de Vereeniging, maar die kunnen leden werven. Denk er eens aan, elk nieuw lid is een steentje aan den Sint Pietersberg! Men geeft zich voor het lidmaatschap op aan het kantoor der Vereeniging tot Behoud van Natuurmonumenten, Heerengracht 260—66 te Amsterdam.

JAC. P. THIJSSSE.